

rende, at man ikke laver dobbeltuddannelser, og at det er muligt at få uddannelse godskrevet.

For det sjette, at der er tale om frit optag på uddannelserne.

For det syvende, at man ad den vej også kan styrke vokseneftersuddannelserne med henblik på, at nogle af de mennesker, som aldrig fik en uddannelse, da de var unge, efterhånden kan strikke en uddannelse sammen. Det har de selvfølgelig kunnet hidtil, det er ikke noget nyt, men det styrkes ved, at ydelsen bliver forbedret.

Det er de positive ting, som vi godt vil fremhæve ved lovforslagene.

Af negative ting vil jeg nævne spørgsmålet om deltagerbetaling i øvrigt, og det underer jo ikke, at det, jeg vil sige, er det modsatte af det, som Venstres ordfører og i og for sig også Det Konservative Folkepartis ordfører var inde på, selv om Det Konservative Folkepartis ordfører jo fuldt og helt må stå bag forslaget. Vi har ikke noget imod, at der er deltagerbetaling på uddannelsesområdet. Vi har ikke været imod, at man har deltagerbetaling f.eks. på daghøjskoler og voksenuddannelsescentre, men det er et spørgsmål om, hvilken karakter deltagerbetalingen skal have, og af hvilket omfang den skal være, og dér kan vi godt frygte, at den bliver for omfattende.

En anden ting, som vi også synes er et problem i forslaget – og det er også lige det modsatte af det, Venstre fremhævede – er spørgsmålet om virksomhedernes forpligtelse til at lave en plan for uddannelse. Det er ikke, fordi vi vil ind og kontrollere, hvad virksomhederne gør, men uddannelse for medarbejderne i virksomheder er langtfra alene et anliggende for virksomhedsejerne, det skal i høj grad ske i et samspil med de ansatte, og derfor er det vigtigt, at man får diskuteret de spørgsmål. I den forbindelse mener vi, at på samme måde, som man har samarbejdsudvalg og sikkerhedsudvalg, kunne man sagtens have et uddannelsesudvalg i virksomhederne, hvor man havde disse spørgsmål til diskussion.

En tredje ting, som vi også godt vil nævne som negativt i forslagene i forhold til de diskussioner, der har været tidligere, er spørgsmålet om ambitionsniveauet. Det er jo svært at sige, hvad det ender med. Jeg mener heller ikke, man på forhånd kan sige, at der skal være 10.000 ekstra pladser hvert år i en 6-årig periode, som regeringen tidligere har været inde på. Der er ingen, der ved, om det er det, der er behov for, men det er jo et spørgsmål, om den styring, der trods alt ligger i det her, giver det fornødne.

For det er klart, at i det omfang deltagerbetaling har en vis størrelse og taxametersystemet er indrettet på en bestemt måde, styrer man rent faktisk også tilgangen. Så er der ikke tale om, at man kan sige, det er frit. Det er en meget styret markedsøkonomi. Det er ikke en regulær markedsøkonomi. Så det er spørgsmålet om, hvor mange man gerne vil have ind i voksen- og efteruddannelse, der er tale om. Vi synes, at regeringens oprindelige ambitionsniveau var noget rigtigere end det, der formentlig ligger her, men vi ved jo ikke, hvor meget der ligger i det.

Det sidste, jeg vil nævne, er en diskussion, vi tit har, når vi diskuterer voksen- og efteruddannelse – ikke fordi man kan bebrejde dette lovforslag i den forbindelse – og det er spørgsmålet: Hvad er voksen- og efteruddannelse? Det er selvfølgelig det, der ligger i disse lovforslag, men efter vores opfattelse er det i høj grad også noget, der ligger i andre love og andre institutioner, og som er mindst lige så vigtigt som voksen- og efteruddannelsen, nemlig den almene del. Det er ikke med her, og det skal disse lovforslag ikke bebrejdes for.

Alt i alt vil jeg sige, at vi er positive over for lovforslagene. Der er nogle ting i dem, som vi ikke synes om. Der er også nogle ting, som vi formentlig vil vende tilbage til i form af ændringsforslag, men i forhold til det, vi har hidtil haft, opfatter vi det som forbedringer, selv om der på enkelte områder er forringelser. Desværre tyder det ikke meget på, at vi kan få ændret noget, fordi der ligger en fast aftale, og selv om den måske på et vist tidspunkt her i dag ikke virkede så stærk i kødet, er der nok en fast aftale mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hr. Frank Dahlggaard blev desværre forhindret forud for mødet, men jeg vil gerne slå fast, at Det Konservative Folkeparti har indgået en aftale. Vi holder aftalen, og vi står selvfølgelig også bag de ændringsforslag, der kommer i forbindelse med det.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, fru Vibeke Peschardt, ikke kan være til stede, skal jeg helt kort fremkomme med følgende synspunkter:

Formålet med lovforslag nr. L 102 og L 103 er at foretage de fornødne ændringer i lov om